

عنوان مقاله:

مروری بر ویژگی های بیوشیمیایی و پاتوفیزیولوژی کورکومین

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 34، شماره 231 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سحر فرزانه - PhD Candidate of Developmental Biology, Department of Biology, Parand Branch, Islamic Azad University, Parand, Iran

شهلا رضایی - PhD in Pharmaceutical Biotechnology, Department of Biology, Parand Branch, Islamic Azad University, Parand, Iran

حامد فتحی - MSc in Biology, Pharmaceutical Sciences Research Center, Hemoglobinopathy Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran and PhD Candidate in Plant Biology, Department of Biology, Payame Noor University, Tehran, Iran

مهدی مقربی منطری - Assistant Professor, Pharmaceutical Sciences Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran and Thalassemia Research Center, Hemoglobinopathy Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

مسعود صالحی پور - Assistant Professor, Department of Biology, Parand Branch, Islamic Azad University, Parand, Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: گیاهان دارویی نقش بسیار مهمی در حفظ سلامت انسان ها ایفا می کنند و حاوی ترکیبات فیتوشیمیایی مختلفی هستند که به عنوان ترکیبات فعال درمانی شناخته می شوند. تاریخچه طولانی استفاده انسان از گیاهان دارویی نشان می دهد که این منابع طبیعی دارای خصوصیات ضد باکتریایی، ضد التهابی، آرام بخش و آنتی اکسیدانی می باشند. از جمله مزایای مهم گیاهان دارویی می توان به تسکین علائم بیماری ها، افزایش سیستم ایمنی بدن، و حتی پیشگیری از برخی بیماری ها اشاره کرد. هم چنین، استفاده از گیاهان دارویی به عنوان جایگزین یا مکمل درمان های سنتی، می تواند به کاهش عوارض جانبی و سمیت های مرتبط با داروهای شیمیایی کمک کند. از این رو، تحقیقات بیش تر در زمینه شناخت و استفاده از گیاهان دارویی می تواند به توسعه روش های درمانی نوین و بهبود سلامت عمومی افراد منجر شود. کورکومین، اصلی ترین ترکیب پلی فنل فعال مشتق شده از گیاه کورکوما لانگا، می تواند به عنوان مکمل برای درمان بیماری های کبد، بیماری های قلبی عروقی، دیابت، ناباروری و سرطان ها استفاده شود. اثرات درمانی کورکومین شامل خواص ضد التهابی، آنتی اکسیدانی و ضد سرطانی از طریق مکانیسم های تعدیل مستقیم و غیرمستقیم مولکول ها و مسیرهای سیگنال دهی ژن های دخیل در پاتوژنز بیماری است. کورکومین بر بیان سیتوکین های التهابی، اینترلوکین ها، فاکتورهای رشد، آنزیم ها، مولکول های چسبندگی، فاکتورهای رونویسی و پروتئین های آپوپتوز تاثیر می گذارد. در این مطالعه مجموعه ای از مرورها و مقالات پژوهشی از پایگاه های اطلاعاتی اینترنتی جستجو و تا سال ۲۰۲۴ وارد مطالعه شد. این مطالعه با هدف بررسی مکانیسم های مولکولی مسیرهای سیگنالینگ کورکومین و شواهد بالینی مرتبط با اثرات آن بر درمان بیماری های مختلف انجام شد. مواد و روش ها: در این پژوهش مروری، مواد و منابع پژوهشی مرتبط از مطالعات کتابخانه ای از پایگاه های اطلاعاتی Scopus، Web of Science، Pubmed و Google Scholar در ۲۰ سال اخیر تهیه و گردآوری شده است. کلید واژه های کورکومین، متابولیسم، فواید درمانی، فارماکوکینتیک، مسیر سیگنالینگ، التهاب و عوامل رشد در پایگاه های اطلاعاتی مختلف جستجو شد. سپس منابع مورد ارزیابی قرار گرفته و نتایج به دست آمده خلاصه و گزارش گردید. یافته ها: اکثر مطالعات نتایج مثبتی در مورد استفاده از کورکومین در کاهش علائم سرطان ها، آرتریت، آلرژی، تصلب شرایین، بیماری های عصبی، سیروز کبدی، چاقی، پسوریازیس و بیماری های خودایمنی و به تاخیر انداختن روند پیری گزارش کرده اند. به طور کلی می توان از کورکومین به عنوان مکمل در کنار داروهای شیمیایی استفاده کرد. کورکومین موجب توقف پاسخ های التهابی می شود و اثر ضد التهابی آن با داروهای ضد التهابی غیراستروئیدی قابل مقایسه است. استنتاج: گیاهان دارویی دارای تنوع زیادی هستند و می توانند برای درمان بیماری های مختلف مورد استفاده قرار گیرند. تحقیقات بیش تر در زمینه داروهای گیاهی می تواند به شناخت بهتر اثرات و کاربردهای آن ها منجر شود و در ایجاد داروهای جدید موثر باشد. بانوجه به ت ...

کلمات کلیدی:

curcumin, pharmacokinetics, metabolism, therapeutic use, cancer, کورکومین، متابولیسم، فواید درمانی، فارماکوکینتیک، سرطان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1942356>

